

EUB-2/2011.
(EUB-23/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2011. február 28-án, hétfőn, 12 óra 03 perckor
az Országház főemelet 61. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Kármán András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár tájékoztatója a 2011. február 15-ei ECOFIN-tanácsülésen történekről, különös tekintettel a gazdasági kormányzás alapjait jelentő hat jogszabálytervezetről folyó egyeztetésekre</i>	5
<i>Kármán András tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, megjegyzések</i>	8
<i>Kármán András válaszai</i>	11

Napirendi javaslat

1. Kármán András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár tájékoztatója a 2011. február 15-ei ECOFIN-tanácsülésen történekről, különös tekintettel a gazdasági kormányzás alapjait jelentő hat jogszabálytervezetről folyó egyeztetésekre

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke

Mile Lajos (LMP), a bizottság alelnöke

Bebes István (Fidesz)

Ékes József (Fidesz)

Gyopáros Alpár (Fidesz)

Lipók Sándor (Fidesz)

Dr. Mengyi Roland (Fidesz)

Nógrádi Zoltán (Fidesz)

Dr. Szalay Péter (Fidesz)

Ughy Attila (Fidesz)

Dr. Vejkey Imre (KDNP)

Káli Sándor (MSZP)

Dr. Molnár Csaba (MSZP)

Balczó Zoltán (Jobbik)

Bana Tibor (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Braun Márton (Fidesz) Bebes Istvánnak (Fidesz)

Ivanics Ferenc (Fidesz) dr. Mengyi Rolandnak (Fidesz)

Tessely Zoltán (Fidesz) Ughy Attilának (Fidesz)

Dr. Botka László (MSZP) Káli Sándornak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Kármán András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 03 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok, hölgyeim és uraim! Az Európai ügyek bizottsága ülését megnyitom. Tisztelettel és szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm a sajtó tisztelt képviselőit és a meghívott szakértőket. Köszöntöm a napirendi pont előadóját, Kármán András államtitkár urat.

Megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes. Az eseti megbízásokat szeretném elmondani: Mengyi Roland képviselő úr képviseli Ivanics Ferencet; Ughy képviselő úr Tessely Zoltánt; Bebes István képviseli Braun Márton képviselő urat.

A mai napra egyetlen kijelölt napirendi pontunk van: Kármán András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár tájékoztatója a 2011. február 15-ei ECOFIN-tanácsülésen történekről, különös tekintettel a gazdasági kormányzás alapjait jelentő hat jogszabálytervezetről folyó egyeztetésre.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a napirenddel kapcsolatban van-e valakinek megjegyzése. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyet.

Kérem, hogy aki támogatja a napirendi pontot, tegye fel a kezét! *(Szavazás.)* Egyhangú, köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Először is engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem bizottságunk két új tagját, akik úgy látom, nincsenek most jelen: *(Derütség.)* Szalay Pétert a Fidesz-frakció részéről, valamint Murányi Leventét, aki a Jobbik Magyarországért Mozgalmat képviseli. Ha majd a következő ülésünkön jelen lesznek, megint köszönteni fogom őket. A képviselő uraknak innen, a távolból is jó munkát kívánok!

Másodszor szeretném tájékoztatni bizottságunk tagjait, hogy az ülés előtt kiosztásra került az Európai ügyek bizottságának titkársága által készített új angol nyelvű EU-elnökségi kiadvány, amit a február 10-11-én Budapesten rendezett COSAC elnökségi ülésen minden képviselő megkapott. Remélem, találnak benne hasznos információt a bizottság munkáját illetően.

Tehát akkor a mai napra egyetlen kitézött napirendi pontunk van, az előbb ismertetett. Tisztelettel köszöntöm Kármán András államtitkár urat.

Tisztelt Bizottság! Tájékoztatom bizottságunk tagjait, hogy Martonyi János külügyminiszter úrnak a 2011. január 31-én kelt, Kövér László úrnak, az Országgyűlés elnökének írt levelében Magyarország 2011. első félévi EU-elnökségi feladataira tekintettel egyebek között azt javasolta, hogy ebben az időszakban - az Országgyűlés ellenőrző funkciója keretében - a miniszterek szóban is adjanak tájékoztatót a tanácsulésen történekről az illetékes országgyűlési bizottságnak. Mindezekre tekintettel hívtuk meg első alkalommal Kármán András államtitkár urat, hogy tartsa meg röviden a beszámolóját; utána megnyitom a vitát, és a képviselő urak kérdezhetnek. Államtitkár úr, öné a szó.

Kármán András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár tájékoztatója a 2011. február 15-ei ECOFIN-tanácsülésen történekről, különös tekintettel a gazdasági kormányzás alapjait jelentő hat jogszabálytervezetről folyó egyeztetésekre

Kármán András tájékoztatója

KÁRMÁN ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlési Képviselők! Engedjék meg, hogy röviden összefoglaljam a februári Pénzügyi és Gazdasági Miniszterek Tanácsának, az ECOFIN-nak az ülését. Három pontot emelnék ki, ebből egyről majd részletesebben is szólnék, ahogy az a címben is szerepel, a gazdasági kormányzási csomag vitájáról.

Emellett kiemelném még, hogy az ECOFIN februári ülésén fontos mérföldkő átlépése történt meg az európai szemeszter ügyében. Az európai szemeszter, amelyik a magyar elnökség idején első alkalommal kerül bevezetésre, januárban a Bizottság éves növekedési felmérése - angolul: annual growth survey - publikációjával kezdődött. Ezt követően a dokumentum alapján az ECOFIN, az EPSCO, a Foglalkoztatási Tanács és számos más tanácsi formáció megvitatja a releváns kérdéseket. Februárban az ECOFIN-en erre került sor, ahol következtéseket, konklúziót fogadott el az ECOFIN tanács. Ennek a célja, a többi tanácsi formációban folyó vitához hasonlóan, hogy világos iránymutatást adjon az európai szemeszter keretében a tagországok számára, amelyeknek egyik oldalról április közepére kell véglegesíteniük a stabilitási és konvergenciaprogramjaikat, másik oldalról pedig a nemzeti reformprogramjaikat.

Tehát ezek szakmai, tartalmi irányával kapcsolatban fogalmazott meg következtéseket az ECOFIN, rámutatva a költségvetési konszolidáció, a munkaerő-piaci reformok, a pénzügyi stabilitás érdekében szükséges intézkedések fontosságára, és hogy ezek az intézkedések az egyes országok programjaiban milyen módon tükröződjének majd vissza. Tehát ez volt egy fontos napirendi pont, amelyik az európai szemeszter egyik fontos mérföldkövének tekinthető.

A másik, amit érdemesnek találnék ebben a körben kiemelni, egy adózási kérdéskör volt. A megtakarítások adóztatásának az irányelvét a különböző elnökségek tulajdonképpen már évek óta próbálták véglegesíteni, de csak kisebb-nagyobb előrehaladásokat tudtak elérni. Ezt a dossziét egy orientációs vitával a magyar elnökség újrainyította. Rendkívül fontosnak gondoljuk ezt a kérdést. A tartalmáról annyit engedjenek meg kiemelni, elsősorban arra vonatkozik, hogy az Európai Unión belül más országokban elhelyezve a megtakarításokat ne lehessen kikerülni a forrásadóztatást, és ilyen módon kibújni az adófizetési kötelezettség alól. Nem túlzás azt állítani, hogy milliárd eurókról van szó, amitől így adóbevételeként esznek az európai uniós országok.

A magyar elnökség nagyon fontosnak gondolja, hogy ezt a dossziét előmozdítsa, és egy megállapodás közeli állapotig elvigye. Itt vannak bizonyos tagországi ellentétek, megosztottságok.

Emellett további problémát jelent, hogy egyes tagországok félnek ebben erőteljesen előrelépni, amíg más, nem az Európai Unióhoz tartozó, de földrajzilag közel lévő országok - itt elsősorban Svájcra kell gondolni - hasonló megállapodásokat kétoldalú alapon nem fogadnak el. Tehát azt világosan látjuk, hogy ennek az európai szabályozásnak az előrevitele akkor lehetséges, hogyha Svájjal, Liechtensteinnel, egyéb miniállamokkal, illetve az úgynevezett külső territóriumokkal - itt különböző adóparadicsomokra, szigetekre kell gondolni, Jersey-szigetek és a többi - sikerül elérni olyan bilaterális megoldásokat, amelyek hasonlóan kezelik a külföldi állampolgárok, tehát a harmadik országbeli állampolgárok által elhelyezett összegeket és azok adóztatását. *(Dr. Szalay Péter megérkezik a bizottság ülésére.)*

Nem lesz egyszerű ez a munka, de ebben is egy fontos lépést tett a februári ECOFIN. És a miniszterek szinte teljes körűen megerősítették a magyar elnökséget, hogy fontos, hogy ebben erőfeszítéseket tegyünk.

És végül a harmadik fontos kérdéskör, amiről egy picit bővebben szólnék, a gazdasági kormányzás reformjáról szóló, hat jogszabályból álló jogszabálycsomag első vitája volt. Az előzményekről röviden annyit mondanék, hogy miután egy súlyos adósságválsággal és egyben hitelességi válsággal szembesült az Európai Unió az elmúlt években, a tavalyi év során felállt egy task-force elnevezésű, minisztereket tömörítő ad hoc munkacsoport, amely októberre letett az asztalra egy politikai megállapodást, amelyik számos ponton jelentős reformokat, a fiskális költségvetési felügyelet megerősítését, a makrogazdasági egyensúlytalanságok felügyeletének a megerősítését és egyéb intézkedéseket jelölt ki. *(Ékes József megérkezik a bizottság ülésére.)*

A Bizottságnak az ebben a témában megjelent hat jogszabályjavaslatát a Tanács november végén kezdte el egy magas szintű munkacsoport keretében feldolgozni, tehát elindítani az ezzel kapcsolatos munkát, és január 1-jével a magyar elnökség vette át ezt a feladatot. Én személy szerint elnöklöm ezt a munkacsoportot. Elég intenzív munka folyik, lényegében hetente 2 napot dolgozunk a jogszabályokon. Most már kijelenthetem, hogy azért komoly előrelépéseket tettünk, és a közelében vagyunk egy Tanácson belüli megegyezésnek, ami a szándékaink szerint márciusban megtörténhet. Ennek egy fontos közbülső állomása volt a februári miniszteri vita.

Az ECOFIN ülés kapcsán, anélkül, hogy igazából belemennék a jogszabályjavaslatok részleteibe, néhány pontot emelnék csak ki, hogy véleményem szerint melyek azok a fontos nívók, amelyeket ezek a javaslatok tartalmaznak, és amelyek véleményem szerint előremutatóak. Fontos felismerés ma az Európai Unióban, hogy a problémák egyik fő oka abból származott, hogy gazdasági értelemben vett jó időben, a növekedés időszakában elköltötték a többletbevételeket a kormányok, és amikor aztán a gazdasági növekedés visszaesett, recesszióba fordult, akkor nagy hiányok alakultak ki, és emiatt nem tudott eléggé anticiklikus politikát folytatni a költségvetés, hiszen nem volt meg az a mozgástér, nem voltak meg azok a tartalékok, hogy a recesszió idején lehessen egy kicsit lazítani a költségvetésen.

Ennek érdekében az új jogszabályjavaslatok jelentős hangsúlyt fektetnek a stabilitási és növekedési egyezmény úgynevezett preventív szakaszára. Tehát amikor a költségvetési hiány még 3 százalék alatt van, ez általában jó időben történik, fontos, hogy ekkor törekedjenek arra az egyes tagországok, hogy az úgynevezett középtávú költségvetési hiánycéljukat, amelyik egyensúly közeli állapotot jelent, elérjék, és az ettől való szignifikáns eltérést az euró-zóna-országok esetében már 3 százalék alatti hiánynál is egyfajta pénzügyi szankció fogja sújtani.

A másik fontos felismerése ennek a javaslatcsomagnak, hogy bár a szerződésben, a Treaty-ben benne van mind a 3 százalékos költségvetési hiánycél, mind a 60 százalékos államadósságcél, a gyakorlatban mindenki csak a hiányra koncentrált, és elnézték Brüsszelben azt, hogy tartósan jóval 60 százalék fölé mennek az államadósságok, és ez hiteltelenné tette az egész rendszert.

Éppen ezért az új javaslatok nagyobb hangsúlyt fektetnek az adósságcsökkenésre, és előírják azt, hogy megfelelő ütemben kell a 60 százalékos értékhez közeledni. Úgynevezett 1/20-os szabály van, ami azt jelenti, hogy ha tegyük fel ma valakinek 80 százalék az államadóssága a GDP arányában, akkor évente annyival kell átlagosan csökkenteni az államadósságot, amennyi a különbség a mai szint és a 60 százalék között. Tehát évente 1 százalékponttal csökkenteni kell az államadósságot.

Aki 100 százalékon van, nem egy ilyen ország van, annak évente - 40 osztva 20-szal - 2 százalékponttal kell csökkenteni az államadósságot, és így tovább. Ez azt jelenti, hogy vannak olyan országok, amelyek hiába mennek 3 százalék alatti hiányra, még az sem fogja teljesíteni ezt az adósságcsökkenő pályát, tehát számukra további erőfeszítést fog majd igényelni a szabályok betartása és a szankciók elkerülése.

Szintén egy újdonsága ennek a szabálycsomagnak, hogy a költségvetési monitoring mellett megjelenik a makrogazdasági egyensúlytalanságok monitoringja és az ezzel kapcsolatos felvigyázás. Itt elsősorban a külső egyensúlyhiányok és a versenyképesség nagyon eltérő alakulása az, ami rengeteg problémát okoz ma, és amire a múltban kevés figyelem esett. Ennek elkerülése érdekében egy külön jogszabály születik, ahol nyomon fogják követni az egyes országokban, hogy vannak-e külső vagy belső makrogazdasági egyensúlytalanságok. Ha bebizonyosodik, hogy vannak, akkor felkérjük az adott országot, hogy tegyen le egy programot, amelyik megfelelően adresszálja ezeket a problémákat, és utána ennek a programnak a teljesítését számon kéri az országtól. *(Nógrádi Zoltán megérkezik a bizottság ülésére.)*

Mindenki tudja, hogy a költségvetéshez képest mondjuk egy külső egyensúlyhiány fölött kisebb a kormányzat kontrollja, tehát közvetettebb azért a ráhatása, a magánszektor viselkedése is jelentős szerepet játszik. Ezért itt a tervezett szankciók nem a végső állapotot nézik, hogy megszűnt az egyensúlytalanság, vagy sem, hanem hogy a vállalt intézkedéseket, az adott országnak tett ajánlásokat betartotta-e az adott ország, vagy sem. Tehát a hozzáálláson és a kooperáción van a hangsúly, mert az egyensúlytalanság jellegétől függően akár évekbe is telhet, míg egy ország korigálni tudja a kialakult problémákat.

Végül egy negyedik dolgot szeretnék kiemelni. Felismerték azt, hogy számos országban, itt elsősorban az északi országokra érdemes gondolni, bár Ausztria is egy jó példa, az európai költségvetési szabályok teljesítését nagyon megkönnyítette, hogy a nemzeti költségvetési keretrendszer, tehát a nemzeti jogrendszerben lévő költségvetési, általános értelemben vett szabályok keretrendszere is abba az irányba vitte a folyamatokat. Tehát itt különböző numerikus, fiskális szabályokra érdemes gondolni, az elérhető statisztikák jó minőségére érdemes gondolni, az egész költségvetés tervezési folyamatának az átláthatóságára, arra, hogy egy középtávú kitekintés legyen a költségvetésben és a többi. És annak érdekében, hogy itt, hogy úgy mondjam, a legjobb európai gyakorlatot más országok is átvegyék, egy direktívatervezet szerepel a jogszabálycsomagban, amelyik, ha elfogadásra kerül, 2013 végéig fogja előírni az itteni ajánlásoknak való megfelelést az egyes országok szintjén.

Tehát tartalmilag egy nagyon fontos jogszabálycsomagról van szó. A magyar elnökségnek ez kiemelt prioritása. A célunk az, hogy márciusig megszülessen a Tanácson belül a hat jogszabályról az úgynevezett általános megközelítés, a megállapodás. Majd ezt követően egy hosszú egyeztetési folyamat következik az Európai Parlamenttel, mivel a hat jogszabályból négy közös döntést igényel az Európai Parlamenttel. A szándékunk az, hogy júniusban az Európai Parlament a plenáris ülésen megszavazza ezt a csomagot, és ilyen értelemben az implementációja lezáruljon.

Köszönöm, én ennyit gondoltam elmondani előljáróban, és szívesen válaszolok az ezzel kapcsolatos kérdéseikre.

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr, a részletes beszámolót. Megnyitom a vitát. Lehetőség van kérdésekre, kommentárookra. Gyopáros Alpár!

Kérdések, megjegyzések

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én ahhoz a generációhoz tartozom, akik különös érzékenységgel tekintenek az államadósság kérdésre. Ön is említette az ez irányú törekvéseket, az államadósság-csökkentő törekvéseket.

Az elmúlt időszak hazai adósságkonszolidációs törekvései, intézkedései, sőt, eredményei is látszanak Brüsszelben. Ezek az eredmények láthatóan megkérdőjelezhetetlenek és hitelesek, mondjuk úgy, hogy brüsszeli szemüvegen át is.

A kérdésem roppant egyszerű: jól tudja-e ez a hitelesség és eredményesség pozícionálni a magyar EU-elnökséget a következő időszakra vonatkozóan?

ELNÖK: Köszönöm. Következik Balczó Zoltán képviselő úr.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót. Én is szeretnék az államadósságra kitérni, mert ahhoz a generációhoz tartozom, amelyik 1971-ben kezdett el dolgozni, és már nagyon sokat fizetett vissza ebből, tehát engem ez érint érzékenyen.

Az európai szemeszterrel kapcsolatban hadd tegyek egy megjegyzést! Európai parlamenti képviselőként is annyit hallottam arról, hogy közel kell hozni az Európai Unió ügyeit a lakossághoz. Megkérdezem, hogy: miért egy ilyen elnevezést használnak? Most hadd

fogalmazzak finoman. Legyen az, hogy: tagállami költségvetések koordinációja, hogy ne a jobbikos markánsabb kifejezést használjam. Miért ilyen félrevezető kifejezést használnak, hogy fél évig tart, hát nevezzük szemeszternek? A kifejezéseken nem akarok lovagolni. Sokkal becsületesebb a task-force, mert a gazdasági kormányzást megvalósító deszant alakulat, ez a task-force legalább azt a képzetet kelti, amihez valójában közel áll.

Az érdemi kérdéseim a gazdasági önállóságra és autonómiára vonatkoznak. A 2. oldalon szerepel egy eljárás: „...Ezzel akarják elejét venni annak, hogy a tagállamok a nem várt többlet adóbevételeket az államadósság csökkentésére és ne egyéb pótlólagos kiadásokra fordítsák.” Én úgy érzem, ez a gazdasági önállóságunk erős csorbítása, mert ha egy ország, Magyarország, megfelelő ütemben tudja, alakuljon úgy, törleszteni az államadósságát, és várhatóan van bevétele, miért ne jelenthetné ez adott esetben ennek a többletnek a gazdaságélénkítésre való felhasználását? Ez az országot stratégiaileg előreviszi, beleértve az államadósság minél hamarabbi lecsökkentését. Tehát ezt egy nagyon erős megkötésnek érzem, hogy ilyen esetben is világosan csak erre lehet felhasználni.

Egy másik megkötést meg nagyon méltánytalannak tartok, nevezetesen: ha mi a 3 százalékos hiányt teljesítjük, de nem haladunk megfelelő ütemben a 60 százalékos cél irányába, a túlzott deficit eljárás akkor is elindítható. Magyarországon a saját maga által, vagy akár az Unió által elvárt legkiválóbb gazdaságpolitikát folytatva is - mivel a piacról kénytelen az államadósságot finanszírozni - előfordulhat az, hogy ennek ellenére nehéz helyzetbe kerül. Nem akarok sötét képet felfesteni, de mi szerencsére nem vagyunk olyan helyzetben, mint Görögország. Államtitkár úr biztosan olvasta már, hogy Görögország hiába teljesít minden egyes megszorítást, a folyamatnak az a vége, hogy a GDP-hez mért államadóssága növekedni fog, tehát újabb beavatkozás kell. Magyarország szerencsére nincs ebben a helyzetben.

De ha egy portugál csőd bekövetkezik, reméljük, hogy nem, akkor adott esetben a piacon olyan magas szinten jelenhetnek meg a befektetők az államkötvénymarket tekintetében, hogy ez az egész kamatot feljebb viszi. Magyarul, nem akarom ezt részletezni, meg nem igazán vagyok a szakértője, de teljesen világos, hogy ha Magyarország számára az államadósság finanszírozásának a mértéke, vagy hogy hogyan tudja csökkenteni, nem a saját gazdaságpolitikájától függ adott esetben, hanem sokkal erőteljesebben a tőle független hitelviszonyoktól, akkor adott esetben miért büntetnek minket, vagy ennek a túlzott deficit eljárásnak, ha tetszik, a negatív tételeivel, ha ugyanakkor a gazdaságpolitikánkról azt lehet mondani, hogy a kívánalmaknak megfelelő.

Még egy utolsó gondolat. Tényleg freudi elhallásom volt. Az elnök úr azt mondta: az Országgyűlés ellenőrző funkciója, és én fikciójának értettem. Ezt a következő miatt kérdezem: ebben az európai szemeszterben gyakorlatilag egy makrogazdasági pályát, s az azt alátámasztó háttérrel be kell mutatni. Ha most nyersen fogalmazok - lehet, hogy az államtitkár úr ezt elutasítja -, a költségvetés főszámainak az ECOFIN előtt nagyjából ott kell lenni, amikor ezt júniusban elfogadják. Ha most egyszerűsíttem, akkor a költségvetés részletes vitáját fogjuk lefolytatni a parlamentben.

A parlamentnek mikor lép be az a szerepe, ami eddig mégiscsak erőteljesebb volt? Tehát mi hol lépünk be abba a folyamatba, amikor végül a kormányzat egy elfogadott makrogazdasági pályával, az ECOFIN által elfogadott főszámokkal visszajön majd össze? Hol van ebben a folyamatban az Országgyűlés szerepe?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még két kérdezőnk van. Mile Lajos alelnök úr, tessék parancsolni!

MILE LAJOS (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Először is, szeretném ezt a gyakorlatot üdvözölni. Ez valóban egy nagyon helyes dolog, hogy rálátásunk van a különböző rendezvényekre és a tanácsulésekre is, ez egy nagyon helyes folyamat.

Nekem arra vonatkozna a kérdésem, kulcsfogalomként hangzott el többféle kontextusban a versenyképesség és annak a jelentősége. Ezzel kapcsolatban ismerjük, hogy a németek és a franciák között kialakult egyfajta megegyezés, vagy körvonalazódik egyfajta megegyezés, amit paktumnak is szoktak nevezni. Az államtitkár úr is jelezte, hogy itt például a hat jogszabály elfogadásánál együttdöntésre és olyan jogi aktusokra van szükség, amelyek feltételezik a konszenzust, vagyis megkívánják a konszenzust ahhoz, hogy ez érvénybe lépjen.

Ez a német-francia megoldás jelzi is, hogy olyan területekre is kiterjed, amelyek tagállami kompetenciák, és hogy ennek az érvényesítését majd később kísérlük meg beilleszteni az Európai Unió jogalkotási rendjébe.

Ezzel kapcsolatban felvetődik persze a kétsebességes Európa és minden egyéb következmény is. Nem befolyásolja-e vajon a döntéshozatal optimális forgatókönyvét ez a fajta német-francia különalku, paktum vagy javaslatcsomag? Hiszen ismereteink szerint enyhén szólva kicsit megosztja a tagállamokat, jó részükben ellenérzéseket is kelt. Hogy fog így kialakulni a kívánt konszenzus mondjuk a hat jogszabály tekintetében?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vejkey Imre képviselő úré a szó. Tessék parancsolni!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönjük a részletes tájékoztatóját, különösen a magyar elnökség hat jogszabályból álló gazdasági csomagjáról.

A kérdésem az lenne, hogy miként illeszkedik ez a hat jogszabályból álló gazdasági csomag a más tagállamok által követendőnek vélt eszközrendszerekhez, ha az európai zónán belül, illetve az európai zónán kívül nézzük? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mengyi Roland képviselő úr, és aztán átadom a szót az államtitkár úrnak.

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Nekem részben az európai stabilitási mechanizmussal kapcsolatban lenne kérdésem.

Megállapodás született, hogy 2013-tól ez felváltja azt az ideiglenes keretet, ami 2011-től működik, illetve ez egy 500 milliárd eurós nagyságú keretet biztosít. Erre a megbeszélésre a tíz eurózónán kívüli tagország is meg volt hívva, nagyon komoly érdeklődést tanúsított ezzel kapcsolatban. A kérdésem részben az volna, hogy ez pillanatnyilag milyen lehetőséget, kötelezettségeket jelent nekünk?

Ennek kapcsán a másik kérdésem az lenne, hogy kijelentették, hogy a Nemzetközi Valutaalap is kapcsolódik ehhez az 500 milliárd eurós lehetőséghez. A kérdésem az lenne, hogy milyen feltételek mellett biztosít további forrásokat ennek a stabilitási mechanizmusnak?

És végül, különös tekintettel az előbb elmondottakra, szeretném megkérdezni, hogy: milyen álláspontot képviselünk mi, mint magyar elnökség, a szankciórendszerekkel kapcsolatban, az úgynevezett negatív szavazási modellel kapcsolatban, vagy a szankciók automatikus alkalmazhatóságára tekintettel? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy hiszem, hogy az ECOFIN-tanácsülésen nagyon-nagyon fontos előrelépés történt, hiszen a magyar EU-elnökség sikerességének egyik fokmérője lesz az is, hogy az Uniónak sikerül-e dűlőre jutnia a gazdasági kormányzás reformját illetően.

Tehát ahogy elmondta az államtitkár úr is, számunka megnyugtató, hogy a magyar álláspont egybeesik az uniós állásponttal. Tehát ennek a sikere természetesen az, hogy júniusban sikerül-e elfogadni például az ön által említett hat jogszabályt, amelyik nagy lépés

nemcsak Magyarországnak, hanem az Európai Unió 27 tagállamának, hogy a gazdasági válságból kilábaljunk.

Államtitkár úr, érdeklődve várjuk a válaszokat. Tessék parancsolni, megadom a lehetőséget.

Kármán András válaszai

KÁRMÁN ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, és köszönöm a kérdéseket. Igazán fontos és lényegre törő kérdések voltak. Engedjék meg, hogy témakörönként válaszoljak, és nem egy az egyben a kérdésekre!

Az államadósság kapcsán: én azt gondolom, hogy mind Magyarországon, mind Európában ez az egyik legfontosabb kérdés, hogy hogyan sikerül egy fenntarthatóan csökkenő pályára rakni az államadósság GDP-arányos értékét. És az is világos mind itthon, mind Brüsszelben, hogy ehhez két dolgot kell egyszerre követni: egyrészt a költségvetési fegyelem megszilárdítására van szükség, tehát magának a hiánynak a csökkentésére, másrészt, mivel ez egy GDP-arányos államadósság, a növekedés feltételeinek a javítására van szükség, hiszen egy stagnáló gazdaság sosem tudja kinőni az államadósságát. Míg az első dolog explicite ebben a jogszabálycsomagban jelenik meg, tehát ami a költségvetési fegyelemre vonatkozik, addig a második, ami a növekedés, a munkahelyteremtés és a versenyképesség erősítésére vonatkozik, az meg az európai szemeszterben, és azon belül a nemzeti reformprogramokban fog megjelenni.

Tehát én azt gondolom, hogy ilyen szempontból együtt kell nézni ezeket a különböző, nagyon fontos törekvéseket, mert egymást jól kiegészítik, és nem szabad egyoldalúnak lenni. Tehát mind a versenyképesség javítása, a munkahelyek teremtése fontos, ami, mondom még egyszer, az európai szemeszter és a nemzeti reformprogramok célja, mind a költségvetési fegyelem megszilárdítása fontos, ami meg a stabilitási és növekedési egyezmény reformja és ennek a jogszabálycsomagnak a része.

Hogy mennyire teljesíthető ez az adósságcsökkentési szabály, és a képviselő úr itt konkrétan említette Görögország esetét, egy nagyon fontos kérdés. Itt két szempontot emelnék ki: egyrésztől mindenki szükségesnek tartja, és ez már a korábbi politikai megállapodásoknak is a része volt, hogy legyen egyfajta bevezetési periódus, tehát ne mindjárt az indulástól kelljen teljesíteni az adósságcsökkentési kritériumot, hiszen nagy a determináció a rendszerben, nagy az örökölt adósság a rendszerben, és nem fair számon kérni azt a mai kormányokon, hogy az elmúlt 3 évben miért nem csökkent az adósság, mert ezt alapvetően visszatekintő módon lehet mérni. Tehát ilyen értelemben a javaslatcsomagnak a része egy átmeneti periódus, ami mondjuk ebben a konkrét esetben, Görögország esetében is segíthet, hiszen ott a következő években még valóban nehéz adósságcsökkenést elérni, de ebben némi haladékot jelent az átmeneti periódus.

Emellett az is világos, hogy ahogy a hiány azért egy viszonylag jól kontrollálható gazdasági változó, az adósságra már sok minden más is hat: a gazdasági recesszió, egy nagy árfolyam-elmorzdulás, a piaci feltételek gyors megváltozása. Ezt a jogszabály úgy kívánja kezelni, hogy miközben van ez a szigorú numerikus benchmark, amit említettem, tehát ez az 1/20-os szabály, addig ad egy mérlegelési lehetőséget a Bizottság és a Tanács részéről, hogy egyéb releváns tényezőket figyelembe vegyen, amikor ő konkludál. Tehát magyarul: megnézze az okokat, amik a szabály nem teljesítése mögött vannak. És ha ezek átmeneti okok, ha ezek egyértelműen kívül állnak az adott kormányzat hatókörén, az egész más megítélés alá fog esni, mint hogyha ez jól levezethetően egy politikai hiba következménye.

Említették azokat az egyéb törekvéseket - versenyképességi paktum, európai stabilitási mechanizmus -, amelyek szintén nagyon fontos részei annak az átfogó válasznak, amit Európa a mai gazdasági krízisre, gazdasági válságra tulajdonképpen adni kíván. Tehát ebben benne van a hat jogszabálycsomag, benne van az európai szemeszter, de benne van a

versenyképességi paktum és benne van az állandó válságkezelési mechanizmus. Én azt gondolom, hogy ezek egymást kiegészítik és egymást erősítik.

Ugyanakkor azt látni kell, hogy mind a versenyképességi paktum, mind a válságkezelési mechanizmus alapvetően az eurózónáról szól. Tehát míg az első kettő az Európai Unió egészét érinti, és ilyen értelemben nekünk, mint soros elnökségnek is kulcsszerepe van ennek a végrehajtásában és a sikeres végigvitelében, a versenyképességi paktum és a válságkezelési mechanizmus is egy eurózónára fókuszáló megoldás. Ugyanakkor csatlakozási lehetőségeket ad nem eurózóna-országoknak, részben a kidolgozásban - tehát én azt gondolom, hogy ez így fair, mert valamikor majd mi is a tagjai leszünk az eurózónának, és legyen rálátásunk arra, hogy fog ez kinézni -, és másrésztől önkéntes alapon a csatlakozásra is. Ma úgy néz ki, hogy a versenyképességi paktumhoz is lehet majd önként csatlakozni, és bevállalni azokat a szigorúbb feltételeket, amik az eurózóna-országok esetében kötelezőek lesznek, és a válságkezelési mechanizmushoz is lehet majd kapcsolódni mint hitelnyújtó, ahogy ezt láttuk Anglia, Svédország és Dánia esetében Írország megsegítésénél. De azt azért fontos hangsúlyozni, hogy hitelfelvevőként a nem eurózóna-országoknak sokkal régebb óta van egy jól működő mechanizmusuk, mint az eurózóna-országoknak. Tehát a fizetési mérlegválságokra szolgáló hitelmechanizmus, amiből Magyarország 2008-ban részesült, egy több évtizede működő mechanizmus. Ez létezik, ez igazából nem szorul javításra, kiegészítésre. Ami hiányzik a rendszerből, az az eurózóna-országok számára meglévő rendszer. Erről fog szólni az európai stabilitási mechanizmus, de itt hitelfelvevőként nem fognak megjelenni a nem eurózóna-országok.

Még egy mondatot az IMF szerepéről. Igen, a mostani ideiglenes válságkezelő mechanizmusban az IMF kiegészíti a forrásokat, 2/3-1/3 arányban. Ennek van egy jó gyakorlata, ezzel elégedett a tagállamok többsége. Nyilván nincs még döntés az európai stabilitási mechanizmus végső felállításáról, de a tagállamok többsége támogatja azt, hogy ez a fajta kooperáció az IMF-fel a jövőben is fennmaradjon.

És akkor még egy konkrét kérdés volt a fordított szavazási rendszerről és az automatizmusról. Én azt gondolom, és ez a magyar álláspont ebben a kérdésben, hogy fontos megerősíteni a döntéshozatal hitelességét. Szankciók korábban is léteztek, ugyanakkor azt látjuk, hogy tulajdonképpen soha nem alkalmazták őket.

Tehát miközben valóban lehetnek olyan helyzetek, amik vis maior-helyzetek, és ahol el kell térni szabályoktól, akkor jók a szabályok, ha azért az esetek döntő többségében betartják őket, és a szerint működnek a dolgok.

A múltban a Tanács kezébe lett helyezve egy nagyon nagyfokú diszkrecionalitás, és tízből tíz esetben úgy élt ezzel, hogy nem élt a szankcióval. Én azt gondolom, hogy ez hitelességi problémát okozott. Tehát ez a fordított szavazási rendszer igazából azt jelenti, hogy továbbra is van arra lehetőség, hogy a Tanács úgymond leszavazza a Bizottságot, mert úgy látja, hogy speciális körülmények állnak fent, de ezt nyilván sokkal nehezebb megtenni, ehhez egy viszonylag nagy többségnek kell lennie, egy minősített többségnek kell lennie a Tanácson belül. Normál esetben viszont a Bizottság értékelése és ajánlása, mint egy objektív kritérium, alapul szolgál a szükséges eljárás megindításához.

Tehát én azt gondolom, hogy szükség van egyfajta balance-ot megtartani a diszkrecionalitás és az automatizmus között, de a múltban ez nagyon egyoldalú volt, és várakozásunk szerint ezt visszabilentli majd ez az új szavazási rendszer.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a beszámolóját. További jó munkát és sok sikert kívánok! Nagyon lényeges, hogy a magyar EU-s elnökség ebben a vonatkozásban sikeres legyen. Ez nemcsak az Európai Uniónak, hanem Magyarországnak is az érdeke.

Tisztelt Bizottság! Emlékeztetni szeretném a bizottság tagjait, hogy a német Bundestag EU-bizottságának delegációja 2011. március 2-án, tehát szerdán Budapestre látogat. A program szerint 11 órától kerül sor az eszmecsere az Európai ügyek bizottsága tagjaival. Kérem a bizottság tagjait, hogy jöjjenek el erre a találkozóra!

És előre szeretném jelezni, hogy a jövő hetünk eléggé sűrű lesz. Hétfőn Pintér belügyminiszter urat hallgatjuk meg 12 órakor a Bel- és Igazságügyi Tanácsülésen történekről, valamint másnap, 8-án 9 órakor Navracsics miniszter urat hallgatjuk meg, 10 órakor pedig Martonyi külügyminiszter urat. Úgyhogy elég sűrű lesz a napirendünk, de ha így diktálja az élet, akkor mi megpróbálunk alkalmazkodni.

Tisztelt Bizottság! Köszönöm a jelenlétet. A bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 44 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Madarász Mária